Ч. 247. Пятниця 2 (15) падолиста 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Славяньскі збори. — Турецчина супротив австрийских жадань.)

Як ми вже вчера коротко доносили, прийшло на переадвчерашнім засіданю палати послів до великої дискусиї над наглячим внесенєм посла Романчука в справі галицких виборів до сойму. Промавляло крім внескодавця кількох бесідників, а між иншими п. президент міністрів др. Кербер, котрий виголосив більше менше таку промову. Ствердив, як то признав сам внескодавець, що при послідних виборах не було разячих насильств, як в роках 1895 і 1897. Вже те само показує, що треба записати під тим зглядом якийсь, досить значний поступ зі взгляду на вибори давнійших літ. Также було менше забурень при тих виборах, як при тамтих. Властиво, лише в двох місцевостях лучили ся поважнійші розрухи. Число жалоб, внесених до президента міністрів і до Намістника, виносить взагалі тілько 46, то є зовсім не богато в виду так великого числа виборів, переведених в сільских громадах і містах. Пан президент міністрів заявляє ся проти внесеня Романчука, жадаючого висланя окремої слідчої комісиї, бо не має до того ніякого адміністрацийного права. Приписи о переведеню виборів находять ся в ординациях виборчих до сойму. Як довго нема ясного доказу, що ті приписи переступлено, і що урядники впливали нелеґально на вибори, так довго президент міністрів не може нічого зробити. Дальше в своїх виводах запевняє президент міністрів, що всі жалоби є предметом точних слідств і що кождий може устно або письменно предкладати свої докази. Що-до факту, що деякі урядники находять ся часто в положеню, що самі мають судити справи, в котрих як раз против них звернені жалоби, то намістництво одержало порученє висилати в таких случаях на місце окремих делеґатів для переведеня доходжень. Доперва по одержаню вислідів того слідства міністер буде міг виробити собі суд про подрібні факти. Бесідник підносить ще раз, що при тих доходженях поступає ся з цілою строгостию. Др. Кербер вказує дальше на кари, предвиджені карним законом за виборчі надужитя і заявляє, що кождому вільно, покликуючи ся на ті приписи, зробити донесенє до прокураториї. Таке поведенє було би ліпше, чим висилати окремі комісиї, тим більше, що судова розправа є цілком явна, підчас коли доходженя комісиї, котрої бажає внескодавець, усували би ся з під публичної контролі. — Що-до другої части внесеня п. Романчука в справі предложеня закону о виборчих надужитях і другого закону, що стремить до заведеня виборчого трибуналу для запротестованих виборів, міністер думає, що ті справи можна управильнити лиш в звязи з иншими конституцийними квестиями; теперішня хвиля видає ся однак правительству не відповідною до такої акциї.

Вчера вечером відбули ся у Відни великі збори славяньскі. В зборах взяло участь до тисяч студентів, дальше словіньскі і чеські посли. Був також на зборах пос. Барвіньский. В дискусиї забирали голос студенти словіньскі і посли Брзорад, Райхштедтер, Ферянчич і Повше. Ухвалено 7 резолюций, а іменно: 1) домагаючої ся полуднево-славяньского університету в Люблянї; 2) протестуючу против заснованя італїяньского університету в Триєстї; 3) жадаючу признанє важности для Австриї сьвідоцтв, виставлених університетом в Заґребі; 4) протестуючу против відносин на віденьскім університеті, де славяньских студентів терпить ся лиш як гостий; 5) домагаючу ся орґанізациї між славяньскими студентами у Відни; 6) жадаючу заснованя ческого університету на Мораві і 7) удержавленя польскої ґімназиї в Тїшині. Всї ті резолюциї принято одноголосно.

Демонстрация француской фльоти не була безуспішною, як показує ся з поведеня Турецчини супротив Австриї. Іменно австрийский амбасадор в Константинополи бар. Каліс вносив довший час в турецкім правительстві ріжні жаданя, а Турецчина заєдно зволїкала з відповідию. Колиж Франция вислала свою фльоту на турецкі води і приневолила султана згодити ся на француcкі жаданя, турецке правительство так змякло, що рівночасно з жаданями францускими полагодило і всї спірні справи з Австриєю. Мабуть побоювало ся, щоби і Австрия не імила ся насильних средств. Як доносять нинїшні телєґрами жаданє бар. Каліса, на котрі згодила ся Турецчина, були слідуючі: Три виновники нападу на управителя австро-угорского консуляту в Призрені мають бути строго покарані; ґен. Мег-

---

32)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XV,

о Берку Дишлю, славнім чорноболотскім візнику і о дуже приємній маївцї, на котрій царила хороша Малка.

(Дальше.)

Берко подав цїну, Мойсьо поділив єї через три — і оба сейчас скочили собі до очий, а відтак ганьбили себе взаїмно з приличного віддаленя; Мойсьо докинув пять процент, Берко опустив стількож, і так поступаючи і опускаючи, наблизили ся один до другого, аж вкінци прийшло між ними до цїлковитої згоди.

Стало на тім, що на другий день рано, скоро лиш день зробить ся, заїде Берко фірою, запряженою в три коні, перед „Зеленого лебедя“, де буде дожидати цїле товариство.

На другий день був пречудний ранок, сонце ясніло величаво. Чорне болото купало ся в блеску. Ушер Енґельман говорив, що мало бачив в своїм житю так хороших і розкішних днів, але й не кождого дня буває сьвято, і не кождого дня ліцитация.

Хоч не гандлював, і майже виключно займав ся роздумуванєм і книгами, постановив Ушер все таки поїхати до Затраченця. Наклонювало єго до того кілька бажань, а іменно: бажанє ужити переїздки при хорошій погодї і в добірнім товаристві, бажанє забавити ся на таким приємнім видовищи, яким є кожда ліцитация взагалї, і вкінци бажанє купити який предмет дешево і продати єго відтак з зиском, так, щоби оплатили ся кошти подорожи і ще лишило ся кілька рублів.

Капітал, потрібний на ту ціль, дала сама пані Ушерова, але не довіряючи фінансовим спосібностям свого мужа, просила Малку, щоби мала на Ушера око, і не дозволила єму ні за богато ризикувати, нї набувати таких предметів, котрих продаж відтак не була би певна.

Малка обіцяла, що дасть позір на цїлу діяльність Ушера, і що Мойсьо Фіш не відступить єго нї на крок. Вправдї Мойсьо Фіш не велика голова до інтересів, але оба разом з Ушером можуть значити тілько, що пів порядної голови, а бистре око Малки доповнить проче — і з тих двох голов і з того бистрого ока зробить ся одна голова: невеликий то вправдї „цимес“, нїчого незвичайного, але от така собі середна жидівска голова.

Коли Берко заїхав перед „Зеленого лебедя“, була сема година рано. Заки пасажири зібрали ся, заки оплатили Беркови належітість за їзду, зійшло до осьмої години.

Виринули на порядок дневний спірні справи витертих пятаків, фальшивих десятаків, був крик лїпший як на ярмарку, але то все таки якось уложило ся.

В кождім інтересї мусить бути трохи суперечки, а відтак як вже суперечка мине, настає повна згода, поровумінє і вічливість.

Кільканайцять осіб помістило ся на легкій фірі Берка. Не було їм надто свобідно, противно, могли жалувати ся навіть на тїсноту, але ту малу недогоду щедро нагороджувало приємне товариство, яке в кождій подорожи взагалї дуже радо бачить ся і яке є дуже миле.

Берко, почисливши в гадцї, кілько є осіб і зрахувавши в памяти, чи всі заплатили за подорож, здоймив коням торби з голов, і взявши поводи до рук, виліз на перед васагу, відтак, оглянувши ся уважно поза себе, аби провірити, чи який безплатний пасажир або ліцитант не причепив ся з заду воза, ударив коні батогом, і фіра покотила ся по нерівній дорозї.

До самої рогачки сидяча на возї публика поводила ся тихо, тому, що Берко, хотячи показати свою штуку, рушив з місця дуже остро, в наслідок чого зробив ся страшний гуркіт і таке тормошенє, що кождий пасажир лише о тім гадав, яким способом удержати ся на возї.

Доперва поза рогачками, коли фіра опинила ся на пісковатім гостинци, а розігнані конї утратили вже свій огонь, почала ся приємна розмова, в котрій цїле товариство брало живу участь.

Пані Рипсова, що мала склеп суконних товарів, женщина цїлком проста, з поганим лицем, але дуже заздрістна і злобна, відозвала ся до Малки:

— Для вас та нинїшна подорож певне не є приємна?

— З якої причини має бути для мене

мед паша, що обидив драґомена австрийского консуляту в Скоплю утратив свій уряд; австро-угорскому підданому Давидовичеви, котрого альбаньскі розбишаки взяли до неволі, виплатить Туреччина значне відшкодоване; войска турецкі мають полонити розбишаків, а правительство турецке строго їх покарае; Порта видасть три розпорядженя, дотикаючі будови двох католицких церков в Альбанії і заснованя австрийскої школи в Скоплю, Туреччина зобовяже ся не дати нікому дозволу на монополь сірників без згоди зі сторони Австриї. Крім того згодила ся Туреччина ще на кілька инших жадань австрийских торговельних і промислових.

Новинки.

Львів дня 14 го падолиста 1901.

— **Памятник на могилї Котляревского** в Полтаві поставлено дня 1-го вересня с. р. із чорного мармору з написями на переді: „Будеш батьку панувати, поки живуть люди; поки сонце з неба сяє, Тебе не забудуть“; а з боків: „Иван Котляревський, перший український поет народний“, „Родив ся року Божого 1769. почив 1838“ і „Коштом полтавского ґуберніського земства“. Памятник і могилу огорожено муром. Другий памятник Котляревского вже готовий і стане на майдані в Полтаві нарік.

— **Вісти з американьскої Руси.** Нові церкви будують Русини в Джерзі Сіті, Н. Дж. і в Віндбер, Па., де є копальня вугля. Церква в Джерзі Сіті має бути найгарнїйшою рускою церквою в Америці. — В Мікіспорт, Па. згоріла до тла руска церков. Шкода виносить до 30.000 долярів. Асекурация покрие 12.000 дол. шкоди. — Руска громада в Олифанті, Па. ставить будинок, в котрім буде містити ся школа, галя на мітинги, представленя театральні, вечерки, читальня і т. п. Будинок сей буде двоповерховий і буде коштувати около пять тисячів долярів.

— **„Народний Дім“ в Городенцї** основали собі тамошні Русини, купивши за суму 36.000 К реальність, в котрій, коли єї відповідно перестроять, будуть містити ся товариства „Руска Бесїда“, „Народна Торговля“ і „Руске товариство задаткове“. До закупна тої реальности причинили ся головно товариства „Днїстер“, „Народна Торговля“ і др. Окуневский даючи на ту ціль 2000 К.

— **Загальні збори ґимнаст. тов. „Сокіл“** у Львові відбудуть ся в неділю дня 17-го падолиста 1901 р. о 4-ій годині пополудни в льокали „Сокола“ ул. Підвале ч. 7. Порядок зборів: 1. Відчит протоколу. 2. Справоздане з діяльности старшини за послїдний рік. 3. Справоздане ревізийної комісиї. 4. Вибір голови, 2 заступників і 9 членів старших, 3 заступників, 6 членів старшини і 3 настоятелїв вправ. 5. Внесеня і інтерпеляциї.

— **З тов. „Львівский Боян“.** Загальні збори членів товариства відбудуть ся в пятницю дня 22 падолиста с. р. з таким дневним порядком: 1) Справоздане з діяльности виділу за рік 1900/1. 2) Справоздане контрольної комісиї. 3) Вибір виділу. 4) Внесеня.

— **Дирекция галицкого заведеня для слїпих на Софіївці** оповіщуе, що заведене можна оглядати в тиждни, а іменно ві второк і в суботу від 2 до 4 год. пополудни.

— **З Любачева** пишуть. Дня 12 с. м. о 4-ій годині над раном один тутешний хорий на тиф, в хвили, як заснули ті, що дозирали его, вибіг у горячці з хати і утопив ся в поблизькій ріці. Невдовзї по его утечи домашні побудились і кинули ся зі сьвітлом шукати хорого — та найшли вже мертвого. Небіщик мав доперва 36 літ і був вже третий раз жонатий.

— **Напад.** Вечером дня 10-го с. м. вертала з Коломиї жена пароха з Микитинець п. Завадска і везла з собою різні закуплені для домашної потреби товари. В Іспасї напало на віз кількох парубків, забрали закуплені товари і сховались в корчах. Жандармерия шукае за виновниками.

— **В Кукизові**, повіта львівского, вибух дня 6-го с. м. огонь і згоріли будинки господарскі зі всім добутком і знарядами властителя більшої посїлости Александра Стшелецкого, вартости 10.000 К, а відтак і сегорічний добуток та знаряди господарскі посесора Шулима Рардермана вартости 6.466 К. Причина огню незвістна.

— **Знову убийство у вязници.** Вже другий случай в арештах карного суду у Львові, що один арештант убивае другого. Річ була така: В одній келї сиділи разом Корнило Чайківский, убийник служниці Ілликівної, якийсь Войтина, чоловік здаесь несповна розуму і молодий, 25-лїтний хлопак Лозовий. Всї три товариші иноді жартували з собою, а иноді й посварили ся та побили ся. В понеділок вечером около 9-ої години зачув дозорець, що в келї хтось гримае до дверий. Він отворив і переконав ся, що серед келї на постели лежав Лозовий майже неживий з розбитою головою. Чайківский казав, що то Войтина так побив Лозового сплювачкою а Войтина знов казав, що то Чайківский вдарив Лозового шафликом по голові. Лозового відставлено безпритомного до шпиталю, де він й доси ще не відзискав притомности, а лїкарі не роблять надії удержаня его при житю. Коли Лозовий умре, не відзискавши памяти і не сказавши, хто его побив, то дїйстного виновника годї буде вислїдити. Припускають однакож, що то може Войтина з мести побив Лозового, коли він спав, а то длятого, що Лозовий перед тим вдарив Войтину кілька разів в лице.

— **Движима азбука,** — або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимае 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциею та з приладом до уставленя букв. Цїна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропігійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна находитись безусловно в кождій народній школї.

— **З ґимнаст. товариства „Сокіл“ у Львові.** Вправи членів розпочали ся дня 1-го жовтня в днях як давнїйше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбувае ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї“ ул. Підвале ч. 7.

— **Розбишацтво в Европі.** Здаесь як коли б в цивілізованій Европі напала людий манія розбишацтва. В послїдних часах стало надходити так часто і так богато вістий о роз-

---

неприємна? — відповіла Малка. — Славити Бога, тепло, сонце сьвітить, а фіра Берка так дуже вигідна, що не лиш я молода, але навіть старі, о сплетнях думаючі баби, можуть на ній їхати без небезпечности для своїх делїкатних костий.

— Дуже красно Малка сказала і нема чого дивувати ся. Таке красненьке личко славне є па ціле Чорне болото, а навіть на широку околицю! Ой, ой! о такім личку богато говорять, а коли о ним говорять, то й оно також хоче показати свою штуку.

Малка також не сиділа без відповіди.

— Ріжні суть личка на сьвіті — відповіла — одні хороші, хто на них погляне, то говорить — инші погані і о них ніхто не говорить, бо не має часу.

— Як не має часу?

— Бо коли хто погляне на него, мусить насамперед.... сплюнути.

Всї подорожні зареготали ся на ціле горло, а пані Ринсова попала в злість і почала кидати страшні проклони. При тім еї лице справді не дуже гарне, видавало ся ще поганїйшим.

— Ящірко!

— Гадино!

— Ти, чортова спільничко!

— Ти стара чарівнице! Щоби тобі язик кілком став!

— Дивіть ся неї.

— Тихо, тихо! — кричав Янкель Бас.

— Схаменіть ся, успокійте ся, то некрасно — вговорював їх Ушер Енґельман.

— Досить, досить вже!

— Як? В порядній товаристві, на фірі, робити таку бучу!

Берко вмішав ся в справу.

— А хто — спитав він — заплатить менї за то, що мої коні від того вереску поглухнуть?

— Тихо, тихо, ша!

З великим трудом удало ся успокоїти розярені жінки. На щастє з бічної дороги від Копиткова надїхала також фіра, повна жидів.

— Куди їдете?

— До Затраченця.

— І ви також?

— Що хочете? Господь Бог дає лїцитацию для всїх.

— Правда, але чей не схочете псовати нам інтересу?

— Нема о чім говорити, зробім спілку.

— Зробім спілку — сказав Янкель Бас. — Так робили наші діди, наші вітці, так треба робити й нам. Які ваші услівя, кілько хочете заробити?

На обох фірах зробив са такий вереск, що не можна було зрозуміти о що іде.

Янкель Бас верещав на ціле горло:

— Тихо, тихо, ша! Нехай один говорить. Хто у вас головний до того інтересу?

— Іцко Шпіндлер.

— Дуже добре. Шпіндлера знаємо, то особа, нехай Шпіндлер злазить з воза.

— А Янкель нехай злїзе також.

— Два відпоручники з трудом видістали ся з возів і почали переговори на сталій земли, на піску.

Нарада не довго тревала; за чверть години прийшло до умови і відтак дві фіри немов два великі кораблї, поплили по піску, в сторону Затраченця.

Ушер Енґельман відозвав ся до Мойся, що прогулька на лїцитацию дуже приємна, о скілько сварливі жінки не заколочують спокою.

На то відповів Мойсьо, що сама прогулька, сама подорож то нічого в порівнаню з розкошию, яку дає лїцитация.

Коли фіри вїхали на подвірє в Затраченци і задержали ся перед двором, ціла громада пасажирів гнет розсипала ся по комнатах, по будинках, по фільварку.

Опір служби не богато поміг, бо торговельний сьвіт чорноболотский і копитківский, коли іде громадою, визначуе ся великою сьміливостию і відвагою.

Непрошені гості дірвали ся до стаєн, до обор, до комнат, оглядали інвентар, меблї, всї дрібниці.

Рожаньского не було. Поїхав раненько до третього місточка, в надії, що хочби під найгіршими услівями дістане гроший і відверне катастрофу, але зазнав тої самої долї що Рокита і Васонжек: Говорити з ним нї один купець не хотів, всї відсилали его до Янкля і Малки.

Повертав до дому з розпукою, а велів гнати що коні встигнуть, бо єму здавало ся, що може ще в послїдній хвили лучить ся щось незвичайного, стане ся чудо.

Коли візник задержав окриті піною коні перед домом, приступив з великою повагою Берко Дишель і вхопивши одного з них за ніздря, хотів єму заглянути в зуби. Наляканий кінь станув дуба, а фірман крикнув до Берка:

— Уступи ся!

— Ти сам уступи ся, драбе якийсь, наймите! — кричав Берко. — То мої коні! Чого ти їх так змучив, паскуднику?

Рожаньский розлючений, блїдий, зіскочив з брички і вхопив Берка за бороду. На щастє касиер заряду дібр, що прибув з обовязку на лїцитацию і стояв недалеко, взяв молодого чоловіка на бік.

— Пане — сказав — не кидайте ся дармо. То вам вже, бідолахо, нічого не поможе. Нехай зачинають, а чим скорше то скінчить ся, тим лїпше. Вибачте, що я тут, але розумієте... обовязок.

Рожаньский вбіг до мешканя. На канапі сиділа Малка, на фотелях, на кріслах ріжні купці. Ґерґотїли дуже весело, курили люльки і циґара, сплюючи на сьвіжо вивоскований поміст.

бишаках та розбишацких нападах, що ми мо волї хочесь вірити, мов би розбишацтво в наших часах прибирало що раз більші розміри. Не говоримо вже о кляеичнім краю розбишаків, о Італії, де в послїдних часах зловлено „кляеичного" бандита Мусоліна; менше кляеичні, але також не аби які майстри і фахові специялісти появили ся й в инших сторонах Европи. Так передовсїм в Туреччинї специялісти ловленя людий, щоби опісля жадати від них окупу держать ще й доси в своїх руках американьску місіонарку; инші, специялісти від зелїзниць напали недавно тому на поїзд коло Москви. Коло Берлина на рїцї Гавели появились річні розбишаки; они їздять на човнах аж до Берлина, нападають там при нагоді на людий і рабують, а відтак щезають без слїду на своїх судах після взірця американьских розбишаків на Місісіпі. Оногди зловлено двох таких розбишаків; але їх має бути ватага зложена з кількадесяти людий. Подібна ватага появила ся знов на пограничу долїшної Австриї а Угорщини. Наконець доносять о розбишаках в Барцельонї, котрі користаючи із заколоту, якого наробили в місті демонстрациї студентскі, напали на місто і стали рабувати.

— **Наслїдки піяньства.** Войтіх Черняк в Свиржи покривав соломою хату Іти Фінкель, а що по пяному взяв ся до роботи, то упав на землю і так тяжко побив ся, що в кілька годин опісля помер.

— **Церковні напіви і мельодиї церковні,** які через довгі лїта збирав і уложив п. Ігнатий Полотнюк в гарну цїлість, друкують ся тепер в Перемишли в друкарни Джулиньского. Доси вже виготовлено 5 аркушів, а буде ще около 15 арк. Здавало ся, що цїла робота буде на жовтень с. р. готова, але показали ся трудности, через котрі мусїв друк протягнути ся. За те робота прекрасна, а уклад так старанний, що через ту книжку певичайно скоро і красно розвине ся церковний спів, чого лиш може Русь собі бажати. Адреса для маючих охоту купити книжку: Іґн. Полотнюк, Станїславів, ул. Собіского ч. 50.

Телеґрами.

Відень 14 падолиста. Президент угорского кабінету Сель був вчера на авдиенциї у Цїсаря, а відтак нараджував ся з міністром справ заграничних ґр. Голуховским.

Берлин 14 падолиста. Münch. neu. Nachr. подали вість о близькім зїздї цїсаря Вільгельма з царем Николаем в Скерневицях. Доси о тім в Берлинї не знають.

Атени 14 падолиста. Кілька часописий доносить, що держави признали між иншим кн. Юриеви грецкому заступити на Креті міжнародні войска войсками грецкими.

Баку 14 падолиста. Ві второк вечером вибух знов пожар в двох копальнях нафти і знищив 5 вертничих веж і 6 рафинерий.

Льондон 14 падолиста. На всїх побережах Анґлїї і Ірляндиї лютив ся послїдної доби страшенний вихор. Богато кораблїв потонуло.

Надіслане.

— (**Віденьске товариство огрійницї і добродїйности**). З року на рік стає наплив глядаючих помочи в часї зимових місяців до огрійницї, де одержують теплу страву і притулок чим раз більшим, так, що віденьске товариство огрійницї і добродїйности лише з найбільшим напруженем може виповнити всї вимоги. Щоби отже піддерти гуманїтарне стремленє того товариства, удїлило єму ц. к. міністерство скарбу дозволу на устроєнє льотериї з льосами по 1 К, котра обіймає 2300 виграних і головну виграну в квоті 40.000 К. а котрої тягненє відбуде ся дня 16 сїчня 1902.

Курс львівский.

Дня 13-ого падолиста 1901.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	525·—	535·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	518·—	528·—
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	420·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·30	90·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. 4½%	97·10	97·80
4½% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	93·20	93·90
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	90·10	90·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·10	96·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ 4½ %	98·50	99·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·60	93·30
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·30	88·
IV. Льоси.		
Міста Кракова	75·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	48·25	49·25
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	23·50	25·—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	55·—	60·—
Базилїка 10 К (Курс віденский)	15·60	16·60
Joszif 4 K. (Курс віденский)	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

Молодий чоловік відкликав Янкля на бік. Щось довго єму шептав, толкував, але Янкель байдужно слухав; вкінци здвигнув плечима і сказав:

— То для мене ніякий інтерес. Ви маєте лише два способи: або заплатити всї претенсиї, або дати продати движимости.

— То нехай продають!

Побачивши Малку Рожаньский скрикнув здивований.

— І ви тут, ви?

— Длячого я не маю бути тут? Вам належить ся від мене давно візита.

— А, справдї я мав вас за щось лїпшого як тота голота!

— Ви милите ся, то не є ніяка голота, то всьо порядні люди і купцї. Справдї, ви собі за богато позваляєте... Що хтось приїздить відобрати свої грошї, то має бути голота?

— Виджу, що ви такі самі!

— Прошу мене не обиджувати! Ви добре знаєте, хто я!

— Дрантє і більше нїчого!

Хороша Малка наробила такого верескy, що єї ледве втихомирено, а пані Рипсова зробила хорошу замітку, що навіть такий ґой, такий кацап, которого лїцитують, може вимовити мудре і повне правди слово.

Розпочала ся продаж.

Позаяк лїцитуючі страшенно накурили в комнатах, викинено їх на двір. Урядник, що переводив лїцитацию, велїв поставити столик на ґанку, возьний примістив ся на високій лаві, а війт при помочи солтиса удержував лад, примавляючи лагідно, але рівночасно рішучо:

— Не пхайте ся, жиди! Відступіть ся купцї, будете мати ще досить часу мантити.

Позаяк Мойсьо Фіш, почувши оклик: „Хто дасть більше!" — почув в собі пробудженого льва і почав страшно кидати ся, Солтис зелїзною рукою взяв єго за ковнїр і як кота виніс з посеред громади.

Бідний Мойсьо!

Такий простак хлоп зіпсовав єму перший смак і відіпхнув єго від головного стола; але пробуджений лев має силу і не легко дає ся побідити, тому й Мойсьо оббіг довкола зібраних і вигляді ши відповідне місце, втиснув ся знов як вуж аж до самого стола.

Єго жінка три рази обиджена того дня, кидала громи з своїх чорних очий. Була на лици червона, як кров, хвилями затинала уста і пригризала їх зі злости, то знов з єї горла добували ся якісь хрипливі звуки, в котрих дрожала месть і лакомство.

Мойсьо поглянувши на свою жінку, переконав ся аж тепер, яка то хороша але й небезпечна женщина.

Лїцитация ішла дуже добре і скоро.

З великим огнем і з завзятєм чорнобoлотскі купцї і їх спільники з Копиткова докидали по кілька і кільканайцять копійок, а коли Янкель Бас шепнув „штиль" — делїкатне то слово мов електрична іскра обігало всїх присутних і зараз робила ся глуха, гробова тишина, аж доти, доки возьний не крикнув:

— Третий раз!

Третий раз і послїдний! На той оклик робить ся знов пекольний вереск; до стола підходило двох, трех, чотирох спільників, добували з мошонок грошї, числили їх, а тимчасом инші кидали ся до комнат, хапали куплені річи і виносили їх на подвірє.

Не обійшло ся при тім без сварні, штовхапцїв і помочи солтиса, котрий не добирав слів, а й кулаком собі помагав, аби зробити сякий такий лад.

Знов роздавав ся голос возьного і знов крик, вимовлене шепотом „штиль" — гробова тишина „третий раз і послїдний!" — новий наплив тої розбурханої филї до двора, крикливе виношенє річий, грубий голос солтиса.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).